

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2008/919/SVV

ze dne 28. listopadu 2008,

kterým se mění rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV o boji proti terorismu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

a stále více využívají nových technologií, zejména internetu.

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29, čl. 31 odst. 1 písm. e) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Terorismus představuje jedno z nejzávažnějších porušování všeobecných hodnot lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a solidarity, úcty k lidským právům a základních svobod, na nichž je Evropská unie založena. Rovněž představuje jeden z nejzávažnějších útoků na demokracii a právní stát, tedy na zásady, které jsou společné členským státům a z nichž Evropská unie vychází.

(2) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu ⁽²⁾ tvoří základ protiteroristické politiky Evropské unie. Dosažení právního rámce společného pro všechny členské státy, a zejména harmonizované definice teroristických trestných činů umožnilo rozvinout a rozšířit politiku Evropské unie v oblasti boje proti terorismu, jejímž základem je dodržování základních práv a zásad právního státu.

(3) Hrozba terorismu v posledních letech vzrostla a rychle se rozvinula, přičemž došlo ke změnám ve způsobech činnosti teroristických aktivistů a jejich příznivců, včetně nahrazení strukturovaných a hierarchických skupin poloautonomními buňkami, které jsou navzájem volně propojeny. Tyto buňky propojují mezinárodní síť

(4) Internet se používá k ovlivňování a mobilizaci místních teroristických sítí a jednotlivců v Evropě a rovněž slouží jako zdroj informací o teroristických prostředcích a metodách, čímž funguje jako „virtuální výcvikový tábor“. Činnosti zaměřené na veřejné podněcování k páchání teroristických trestných činů, nábor a výcvik teroristů se znásobily, a to při velmi nízkých nákladech a za nízkého rizika.

(5) Haagský program o posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii, přijatý Evropskou radou dne 5. listopadu 2004, zdůrazňuje, že pro účinné předcházení terorismu a boj proti němu za plného dodržování základních práv je zapotřebí, aby členské státy neomezovaly své činnosti na zachování vlastní bezpečnosti, ale zaměřily se rovněž na bezpečnost Unie jako celku.

(6) Akční plán Rady a Komise, kterým se provádí Haagský program o posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii ⁽³⁾, připomíná, že pro řešení problému terorismu je nutná globální reakce a že nelze přehlížet očekávání občanů vůči Unii, která zároveň nesmí selhat v naplňování těchto očekávání. Akční plán rovněž uvádí, že je třeba zaměřit pozornost na různá hlediska předcházení, připravenosti a reakce za účelem dalšího posílení, a případně doplnění, schopnosti členských států bojovat proti terorismu a soustředit se přitom zejména na nábor, financování, analýzu rizik, ochranu kritických infrastruktur a zvládání následků.

(7) Toto rámcové rozhodnutí zavádí trestnost činů spojených s teroristickými činnostmi s cílem přispět k obecnějšímu politickému cíli předcházení terorismu prostřednictvím omezení šíření materiálů, které by mohly podněcovat osoby ke spáchání teroristických útoků.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. C 198, 12.8.2005, s. 1.

- (8) Rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1624 (2005) vyzývá státy, aby přijaly nezbytná a vhodná opatření, jež jsou v souladu s jejich závazky podle mezinárodního práva, s cílem zakázat zákonem podněcování ke spáchání teroristického činu nebo teroristických činů a zabránit takovému jednání. Podle zprávy generálního tajemníka Organizace spojených národů „Spojení proti terorismu: doporučení pro globální strategii pro boj proti terorismu“ ze dne 27. dubna 2006 představuje výše uvedená rezoluce základ pro trestnost podněcování k teroristickým činům a náboru teroristů, a to i prostřednictvím internetu. Globální strategie OSN pro boj proti terorismu ze dne 8. září 2006 uvádí, že členské státy OSN se rozhodly zkoumat způsoby a prostředky pro koordinaci úsilí na mezinárodní a regionální úrovni s cílem bojovat proti terorismu ve všech jeho podobách a projevech na internetu.
- (9) Úmluva Rady Evropy o předcházení terorismu zavádí pro státy, které jsou stranami této úmluvy, povinnost kvalifikovat veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, nábor a výcvik teroristů jako trestný čin, jsou-li tyto činy spáchány nezákonně a úmyslně.
- (10) Definice teroristických trestných činů, včetně trestných činů spojených s teroristickými činnostmi, by měla být ve všech členských státech více sjednocena, aby zahrnovala veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, nábor a výcvik teroristů, jsou-li spáchány úmyslně.
- (11) Měly by být stanoveny tresty pro fyzické osoby, které se úmyslně dopustily veřejného podněcování ke spáchání teroristických trestných činů, náboru a výcviku teroristů, a sankce pro právnické osoby, které jsou za tyto činy odpovědné. Tyto způsoby chování by měly být trestné stejnou mírou ve všech členských státech bez ohledu na to, zda jsou páčány prostřednictvím internetu či nikoliv.
- (12) Jelikož cílů tohoto rámcového rozhodnutí nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států jednostranně, a může jich být proto, z důvodu potřeby celoevropských harmonizovaných pravidel, lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství, na niž odkazuje článek 2 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství nepřekračuje toto rámcové rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (13) Unie dodržuje zásady zakotvené v čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, které jsou vyjádřeny v Listině základních práv Evropské unie, zejména v kapitolách II a VI této listiny. Žádné z ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí nesmí být vykládáno tak, že má za cíl zkrátit či omezit základní práva či svobody, jakými jsou svoboda projevu, shromažďování nebo sdružování a právo na respektování soukromého a rodinného života, včetně práva na zachování listovního tajemství.
- (14) Veřejné podněcování ke spáchání teroristických trestných činů, nábor a výcvik teroristů jsou úmyslnými trestnými činy. Žádné ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí tedy nesmí být vykládáno tak, že má za cíl snížit či omezit šíření informací pro vědecké či akademické účely nebo pro účely podávání zpráv. Vyjádření radikálních, polemických či kontroverzních názorů ve veřejné diskuzi o citlivých politických otázkách včetně terorismu spadá mimo oblast působnosti tohoto rámcového rozhodnutí, a zejména mimo definici veřejného podněcování ke spáchání teroristických trestných činů.
- (15) Uplatňování trestnosti podle rámcového rozhodnutí by mělo být úměrné povaze a okolnostem trestného činu s ohledem na sledované zákonné cíle a jejich nezbytnost v demokratické společnosti a mělo by vyloučit jakoukoli formu svévolného jednání nebo diskriminace,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Změny

Rámcové rozhodnutí 2002/475/SVV se mění takto:

1) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Trestné činy spojené s teroristickými činnostmi

1. Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

- a) „veřejným podněcováním ke spáchání teroristického trestného činu“ šíření nebo jiné zpřístupnění zprávy veřejnosti s úmyslem podnítit spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) až h), pokud toto jednání přímo či nepřímo obhajující teroristické trestné činy způsobí nebezpečí, že může být spáchán jeden či více takových trestných činů;
- b) „nábořem teroristů“ získání jiné osoby ke spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) až h) nebo v čl. 2 odst. 2;
- c) „výcvikem teroristů“ poskytování pokynů ohledně výroby či používání výbušnin, střelných či jiných zbraní nebo škodlivých či nebezpečných látek nebo ohledně dalších konkrétních metod či postupů za účelem spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) až h) s vědomím, že poskytované dovednosti jsou určeny k použití za tímto účelem.

2) Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zařazení těchto úmyslných činů mezi trestné činy spojené s teroristickými činnostmi:

- a) veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu;
- b) nábor teroristů;
- c) výcvik teroristů;
- d) krádež s přitěžujícími okolnostmi s cílem spáchat některý z trestných činů uvedených v čl. 1 odst. 1;
- e) vydírání s cílem spáchat některý z trestných činů uvedených v čl. 1 odst. 1;
- f) padělání veřejných listin s cílem spáchat některý z trestných činů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) až h) a čl. 2 odst. 2 písm. b).

3. K trestnosti činu uvedeného v odstavci 2 není nezbytné, aby byl teroristický trestný čin skutečně spáchán.“

2) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Pomoc, návod a pokus

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění trestnosti pomoci k trestnému činu uvedenému v čl. 1 odst. 1 nebo článcích 2 a 3.

2. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění trestnosti návodu k trestnému činu uvedenému v čl. 1 odst. 1, článku 2 nebo čl. 3 odst. 2 písm. d) až f).

3. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění trestnosti pokusu o spáchání trestného činu uvedeného v čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 písm. d) až f), s výjimkou držení podle čl. 1 odst. 1 písm. f) a trestného činu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. i).

4. Každý členský stát se může rozhodnout přijmout opatření nezbytná k zajištění trestnosti pokusu o spáchání trestného činu uvedeného v čl. 3 odst. 2 písm. b) a c).“

Článek 2

Základní zásady týkající se svobody projevu

Na základě tohoto rámcového rozhodnutí nelze od členských států vyžadovat, aby přijímaly opatření v rozporu se základními zásadami vztahujícími se ke svobodě projevu, zejména ke svobodě tisku a svobodě projevu v jiných sdělovacích prostředcích, které vyplývají z ústavních tradic, nebo s pravidly určujícími práva a povinnosti tisku a jiných sdělovacích prostředků a procesní záruky pro ně, pokud se tato pravidla vztahují k určení nebo omezení odpovědnosti.

Článek 3

Provedení a zpráva

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 9. prosince 2010. Při provádění tohoto rámcového rozhodnutí členské státy zajistí, aby trestnost byla úměrná sledovaným zákonným cílům a jejich nezbytnosti v demokratické společnosti a aby vylučovala jakoukoli formu svévolného jednání nebo diskriminace.

2. Do 9. prosince 2010 členské státy předloží generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě zprávy vypracované s pomocí získaných informací a zprávy Komise ověří Rada do 9. prosince 2011, zda členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

Článek 4

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 28. listopadu 2008.

Za Radu

předsedkyně

M. ALLIOT-MARIE